

GENOMINEERDEN

Ben Geuzendam
Peter Groenveld
Gerard Klooster
Lenie Meelen
Jan-Wouter Zwart

VERTAALOPGAVE

Prayer (*Carol Ann Duffy, 1955*)

Some days, although we cannot pray, a prayer
utters itself. So, a woman will lift
her head from the sieve of her hands and stare
at the minims sung by a tree, a sudden gift.

Some nights, although we are faithless, the truth
enters our hearts, that small familiar pain;
then a man will stand stock-still, hearing his youth
in the distant Latin chanting of a train.

Pray for us now. Grade 1 piano scales
console the lodger looking out across
a Midlands town. Then dusk, and someone calls
a child's name as though they named their loss.

Darkness outside. Inside, the radio's prayer –
Rockall. Malin. Dogger. Finisterre.

(Uit: *Mean Time*, 1993)

GENOMINEERDE VERTALINGEN

1. Ben Geuzendam

Gebed

Soms, ook al bidden wij niet, spreekt een gebed
geheel uit zichzelf. Dan tilt een vrouw haar
hoofd uit de schelp van haar hand en kijkt naar het
lied gezongen door een boom, een geschenk, zomaar.

Soms, ook al geloven we niet, sluipt de waarheid
ons hart binnen, die zacht vertrouwde pijn;
dan staat een man stokstijf, hoort zijn vervlogen tijd
in het verre Latijnse zingen van een trein.

Bid nu voor ons. Toonladders op een piano,
troost voor een huurder starend uit het raam
over een stadje Schemer komt, iemand roept zo
een kind bij naam als gaven zij hun verlies die naam.

Donker is het buiten. Binnen, het gebed op
de radio - Belfeld, Lobith, Doesburg, IJsselkop.

2. Peter Groenveld

Gebed

Soms, zelf tot bidden niet in staat, bereikt
ons een gebed. Een vrouw heft haar hoofd loom
uit haar gespreide vingers op en kijkt
verwonderd naar de koorzang van een boom.

Soms raakt, hoe ongelovig we ook zijn,
de waarheid ons, die zo vertrouwde pijn;
dan is een man weer kind als ginds een trein
in hem de klank oproept van kerk-Latijn.

Bid nu voor ons. Onvast pianospel
vertroost de huurder die vanuit zijn raam
fabrieksrook ziet. Dan schemering, en schel,
alsof verloren, klinkt een kindernaam.

Duister buiten. Binnen het scheepsjournaal –
Lobith. IJsselkop. Tiel. Musselkanaal.

3. Gerard Klooster

Gebed

Soms, ook al kunnen wij niet bidden, klinkt er een gebed. Een vrouw kijkt dan op van haar vervlochten handen naar een boom die zingt op halve noten, een klein geschenk zowaar.

Soms, al zijn we ongelovig, voelt ons hart de waarheid, die vertrouwde flauwe pijn; dan staat een man 's nachts stil en hoort verstard zijn jeugd in de Latijnse zingzang van een trein.

Bid voor ons nu. Starend uit het raam vindt de kamerhuurder troost in do-re-mi's van een piano. Schemer, en een kindernaam galmt rond als benoemt men een verlies.

Donker buiten. Binnen de radio die bidt – Konstanz. Lobith. Eefde IJssel. Lith.

4. Lenie Meelen

Gebed

Sommige dagen, 't bidden lang verleerd, vormt zich spontaan een gebed. En in dank kijkt een vrouw op. Als gehypnotiseerd staart ze naar de boom met zijn wondere klank.

Sommige nachten, 't geloof lang verloren, dringt de waarheid tot ons door, een oude pijn; een man staat stokstil, en kan zijn jeugd horen in het verre Latijnse gezang van een trein.

Bid voor ons nu. Toonladders klinken zacht, en troosten de huurder, kijkend door het raam naar een grijze stad. En dan valt de nacht. Verlies klinkt door in de roep van een naam.

Duisternis buiten. Binnen zegt de radio dank - Duitse Bocht, Theems, Dover, Doggersbank.

5. Jan-Wouter Zwart

Soms kunnen wij niet bidden, maar ontstaat
vanzelf gebed. Zo tilt een vrouw 't hoofd uit
het vlechtwerk van haar handen, ondergaat
ze 't zingen van een boom, een nieuw geluid.

Soms lukt geloven niet maar treft het ware
ons hart, zo'n lichte welbekende pijn;
en krijgt een man een schok, na al die jaren,
van 't verre rijtjes dreunen van een trein.

Bid voor ons. Boer daar ligt een kip in't water
brengt de kostganger op zijn kamer troost
als hij naar buiten staart. Het wordt al later,
er wordt een kind geroepen, vreugdeloos.

De nacht valt. Binnen, radiogebeden —
Millingen. Lobith. Cuijk. Grave beneden.